

Bruxelles, den 14.10.2022
COM(2022) 525 final

2022/0325 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet for 2023 og om ændring af Rådets forordning (EU) 2022/110, for så vidt angår fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder gældende i Middelhavet og Sortehavet

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik (herefter "grundforordningen for den fælles fiskeripolitik")¹ har til formål at sikre, at levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde. Et vigtigt redskab til at sikre opfyldelsen af dette mål er den årlige fastsættelse af fiskerimuligheder. Forordninger om fiskerimuligheder skal begrænse udnyttelsen af bestandene i et omfang, som er i overensstemmelse med de overordnede mål for den fælles fiskeripolitik.

Formålet med dette forslag er at fastsætte fiskerimuligheder for visse bestande og grupper af bestande i Middelhavet og Sortehavet.

I overensstemmelse med den flerårige plan for demersale bestande i det vestlige Middelhav² foreslås der i dette forslag at fastsætte fiskerimuligheder for de berørte medlemsstater (Spanien, Frankrig og Italien) med henblik på den maksimale tilladte fiskeriindsats og fangstbegrænsninger for rejer.

Ifølge forslaget skal der fastsættes fiskerimuligheder i medfør af aftaler, der er indgået inden for rammerne af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), som er en regional fiskeriforvaltningsorganisation med ansvar for bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer i Middelhavet og Sortehavet. Den Europæiske Union er medlem af GFCM sammen med Bulgarien, Kroatien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Rumænien, Slovenien og Spanien. Foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af GFCM er bindende for dens medlemmer.

Forslaget omfatter desuden en autonom kvote for kaspisk sild med henblik på ikke at øge det nuværende niveau for fiskeridødelighed. Det foreslås også at gennemføre den samlede tilladte fangstmængde (TAC) og kvoter for pighvar som fastsat af GFCM i EU-lovgivningen.

Forslagets endelige målsætning er at opnå og opretholde et niveau for bestandene, som kan give det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). Den flerårige plan for demersale bestande i det vestlige Middelhav har til formål at sikre, at der opnås en fiskeridødelighed på MSY-niveau på et gradvist stigende grundlag inden udgangen af 2020, hvis det er muligt, og senest den 1. januar 2025.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

De foreslåede foranstaltninger er udformet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens mål og regler.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

De foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens politik for bæredygtig udvikling.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

EU har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi den fælles fiskeripolitik er en fælles politik, så hvert regionalt havområde i EU (f.eks. Østersøen og Middelhavet) er genstand for en forordning om fiskerimuligheder, hvilket sikrer lige vilkår i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

I forslaget foreslås en fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne. Det står medlemsstaterne frit for efter eget skøn at fordele sådanne fiskerimuligheder mellem fartøjer, som fører deres flag, jf. artikel 16 og 17 i grundforordningen om den fælles fiskeripolitik. De har derfor vide beføjelser til at træffe beslutninger vedrørende udnyttelsen af mulighederne i overensstemmelse med deres sociale og økonomiske modeller.

Forslaget vil ikke have nye finansielle virkninger for medlemsstaterne.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en rådsforordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning i henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Interesserede parter blev hørt via Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen *Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2023*.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Vurderingen af bestandenes tilstand i Middelhavet og Sortehavet er baseret på det seneste arbejde foretaget af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri og GFCM's Rådgivende Videnskabelige Komité for Fiskeri.

- **Konsekvensanalyse**

Anvendelsesområdet for bestemmelser om fiskerimuligheder er nærmere afgrænset i artikel 43, stk. 3, i TEUF.

Med den flerårige plan for fiskeriet efter demersale arter i det vestlige Middelhav, blev der indført en fiskeriindsatsordning for at løse problemet med overfiskning efter demersale arter i det vestlige Middelhav. Derudover kan reduktionen af fiskeriindsatsen, jf. artikel 7, stk. 3, litra b), i den flerårige plan, suppleres med eventuelle relevante tekniske foranstaltninger eller andre bevarelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med EU-retten, for senest den 1. januar 2025 at nå den værdi af den anslåede fiskeridødelighed, som giver det maksimale bæredygtige udbytte (FMSY) på lang sigt med et givet fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold. På grundlag af den videnskabelige rådgivning blev der ved Rådets forordning (EU) 2022/110 (forordningen om fiskerimuligheder for 2022)³ indført en indsatsordning for langlinefartøjer og fangstbegrænsninger for rejer.

Hvad angår de fiskerimuligheder, som GFCM har fastsat for Middelhavet og Sortehavet, foreslås der med dette forslag at gennemføre internationalt vedtagne foranstaltninger. Eventuelle elementer af relevans for vurderingen af mulige konsekvenser af fiskerimulighederne er behandlet i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af internationale forhandlinger, inden for rammerne af hvilke Unionens fiskerimuligheder er aftalt med tredjeparter.

Forslaget tager ikke kun sigte på at løse problemerne på kort sigt, men er også en mere langsigtet strategi, der går ud på, at fiskeriindsatsen gradvis tilpasses niveauer, som er bæredygtige på langt sigt.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

³ Rådets forordning (EU) 2022/110 af 27. januar 2022 om fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i Middelhavet og Sortehavet (EUT L 21 af 31.1.2022, s. 165).

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget vil blive gennemført i overensstemmelse med grundforordningen for den fælles fiskeripolitik. Overvågningen og overholdelsen sikres i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁴.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I forslaget foreslås det at fastsætte medlemsstaternes fiskerimuligheder for 2023 for visse bestande eller grupper af bestande i Middelhavet og Sortehavet, særligt:

A. Gennemførelse af den flerårige forvaltningsplan for det vestlige Middelhav

I henhold til den flerårige plan for fiskeriet efter demersale arter i det vestlige Middelhav fastsætter Rådet en maksimal tilladt fiskeriindsats for trawlere, der fisker efter demersale bestande i det vestlige Middelhav, for hver fiskeriindsatsgruppe pr. medlemsstat og for de grupper af bestande, der er fastsat i planens bilag I.

I 2021 anbefaledes det i den videnskabelige rådgivning fra både STECF og GFCM's Rådgivende Videnskabelige Komité, at der skulle handles hurtigt, og at der skulle vedtages reelle reduktioner af fiskeridødeligheden, for at MSY kunne opnås for demersale bestande i det vestlige Middelhav. Bestandene af kulmule og dybvandsrejer var så overfiskede, så STECF forsigtigt vurderede dem til et niveau under B_{lim} , som er grænsereferenceniveauet udtrykt som gydebiomasse, under hvilket der ifølge den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra STECF eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, der er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, kan være reduceret reproduktionsevne.

Ifølge STECF's rådgivning (STECF-21-13 og PLEN-21-03) ville en helhedsorienteret tilgang, der kombinerer indsatsforanstaltninger for både trawlere og langlinefartøjer og fangstbegrænsninger for dybhavsrejer, være nødvendig for hurtigst muligt at reducere fiskeridødeligheden, især for kulmule- og dybhavsrejebestandene. Denne tilgang blev gennemført ved forordningen om fiskerimuligheder for 2022, og Kommissionen foreslår at fortsætte gennemførelsen af en sådan tilgang i 2023.

Dette forslag omfatter en række "pro memoria" (pm) for fiskeriindsatsen og fangstniveauet, og det vil blive færdiggjort på et senere tidspunkt, når STECF's rådgivning foreligger.

For at fremme anvendelsen af redskabernes selektivitet og etablere effektive områdelukninger for at beskytte ungfisk og gydefisk blev der desuden ved forordningen om fiskerimuligheder for 2022 fastsat en kompensationsordning i forbindelse med indsatsordningen for trawlere, og Kommissionen foreslår at fortsætte gennemførelsen af denne ordning i 2023.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

På baggrund af erfaringerne fra det første anvendelsesår finder Kommissionen det nødvendigt at præcisere, hvordan ordningen bør gennemføres med tilbagevirkende kraft for 2022. Kommissionen foreslår også at fordele *pm* % af fiskedagene i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning for 2023.

B. GFCM-foreanstaltninger i Middelhavet, herunder:

— Fangstbegrænsninger og begrænsninger af antallet af fiskeritilladelser for ædelkoral i hele Middelhavet (GSA 1-27).

— Begrænsninger af antallet af fiskeritilladelser for guldmakrel i hele Middelhavet (GSA 1-27).

— Foreanstaltninger for små pelagiske bestande i henhold til GFCM's flerårige forvaltningsplan for små pelagiske arter, der blev vedtaget i 2021, i Adriaterhavet (GSA 17 og 18).

For 2023 foreslår Kommissionen at fortsætte gennemførelsen i 2023 af de bestemmelser i denne plan, som følger en tottrinstilgang, med en overgangsperiode og langsigtede foranstaltninger.

2023 er det andet år i overgangsperioden, og Kommissionen foreslår at fortsætte gennemførelsen af fangstbegrænsningerne med den interne overgangsandel mellem Italien og Kroatien og overgangsreserven for Slovenien samt flådekapacitetsloftet for notfartøjer og pelagiske trawlere, som fisker efter små pelagiske bestande.

Dette kapacitetsloft bør være det samme som i forordningen om fiskerimuligheder for 2022 og bør være baseret på den kapacitet, der er oplyst til GFCM i 2014.

— Foreanstaltninger for demersale bestande i henhold til den flerårige forvaltningsplan i Adriaterhavet (GSA 17 og 18):

GFCM bør på sit 45. årsmøde i november 2022 vedtage en ny henstilling om reduktion af fiskeriindsatsen for skovltrawlere (OTB) og for bomtrawlere (TBB). Forslaget vil efter GFCM's årsmøde blive ajourført med reduktionens omfang ved hjælp af et uofficielt dokument.

Den maksimale flådekapacitet fastsat i forordningen om fiskerimuligheder for 2022 bør fortsat gælde for 2023.

Forslaget omfatter en række pladsholdere for bestande, hvor GFCM's overgangsforeanstaltningerne udløber ved udgangen af 2022, og for hvilke GFCM bør vedtage nye foreanstaltninger på sit 45. årsmøde i november 2022.

— Foreanstaltninger til forvaltning af rød kæmpereje og blårod reje i Sicilienstrædet (GSA 12-16), Det Joniske Hav (GSA 19-21) og Det Levantinske Hav (GSA 24-27).

— Foreanstaltninger for spidstandet blankesten i Alboránhavet (GSA 1-3).

C. GFCM-foreanstaltninger i Sortehavet, herunder:

— En autonom kvote for brisling baseret på videnskabelig rådgivning.

— TAC og kvotetildeling for pighvar i henhold til GFCM's flerårige forvaltningsplan for fiskeri efter pighvar til gennemførelse af henstilling GFCM/43/2019/3 (GSA 29).

Med hensyn til TAC-niveauet og kvoterne for pighvar vil Kommissionens forslag blive ajourført efter GFCM's 45. årsmøde i november 2022.

GFCM-henstillingerne frem til 2017 er blevet gennemført i EU-retten i henhold til forordning (EU) nr. 1343/2011 (som ændret)⁵, og Kommissionen har vedtaget et forslag om gennemførelse af de henstillinger, der blev vedtaget af GFCM i 2018 og 2019 (COM(2021) 434 final).

Foranstaltninger, der er funktionelt tilknyttet fiskerimulighederne, f.eks. lukning af gydeområder, er en del af dette forslag, da fiskerimulighederne uden sådanne forbudsperioder (f.eks. for pighvar i Sortehavet) ikke kan fastsættes på samme niveau. Omfanget af forbudsperioden kan variere afhængigt af bestandens tilstand, som vurderet i den videnskabelige rådgivning.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Middelhavet og Sortehavet for 2023 og om ændring af Rådets forordning (EU) 2022/110, for så vidt angår fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder gældende i Middelhavet og Sortehavet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁶ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvis det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, samt rådgivning fra de rådgivende råd, der er nedsat for de relevante geografiske områder eller kompetenceområder, og fælles henstillinger forelagt af medlemsstaterne.
- (2) Rådet skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder, hvis det er relevant, visse funktionelt tilknyttede betingelser. I henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 bør fiskerimulighederne tildeles medlemsstaterne således, at de enkelte medlemsstater sikres relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier.
- (3) I artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at den fælles fiskeripolitikks målsætning er, at udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte (MSY), hvor det er muligt, skal nås inden udgangen af 2015 og på et gradvist stigende grundlag senest i 2020 for alle bestande. Målet med overgangsperioden indtil 2020 var at afbalancere opnåelsen af MSY for alle bestande med de mulige socioøkonomiske konsekvenser af eventuelle justeringer af de dertil hørende fiskerimuligheder.
- (4) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013 bør de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) derfor fastlægges på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og de holdninger, som kom til udtryk under høringerne af de berørte parter.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (5) I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal der for bestande, som er omfattet af flerårige planer, fastsættes fiskerimuligheder i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i nævnte planer.
- (6) Den flerårige plan for fiskeri, som udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav ("planen"), blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022⁷ og trådte i kraft den 16. juli 2019. Planens mål er at nå og opretholde MSY for målbestandene og sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter over niveauer, der kan give MSY.
- (7) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1022 skal fiskerimulighederne for de bestande, der er opført på listen i nævnte forordnings artikel 1, fastsættes således, at målet for fiskeridødeligheden ved MSY nås på et gradvist stigende grundlag senest i 2020, hvis det er muligt, og ellers senest den 1. januar 2025. Fiskerimulighederne bør udtrykkes som maksimal tilladt fiskeriindsats for trawlere og langlinefartøjer og fastsættes i overensstemmelse med fiskeriindsatsordningen i artikel 7 i planen samt fangstbegrænsninger for blårod reje (*Aristeus antennatus*) og rød kæmpereje (*Aristaeomorpha foliacea*) på dybt hav i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning.
- (8) [*pladsholder videnskabelig rådgivning forklaring*] På baggrund af denne rådgivning bør den maksimale tilladte fiskeriindsats for 2023 for trawlere i det vestlige Middelhav i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, litra b), derfor reduceres med pm % i forhold til referenceværdien mellem 2015 og 2017, som skal fratrækkes den maksimale tilladte fiskeriindsats, der er fastsat for 2022 ved Rådets forordning (EU) 2022/110⁸.
- (9) I 2021 anbefalede STECF, at der blev truffet yderligere hasteforanstaltninger for at nå MSY-målene for fiskebestandene i det vestlige Middelhav, især for at forvalte fiskeridødeligheden fra langlinefartøjer. På grundlag af denne rådgivning blev den maksimale tilladte fiskeriindsats for langlinefartøjer fastsat ved bilag III til Rådets forordning (EU) 2022/110 i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5, i planen på baggrund af fiskeriindsatsen udtrykt som antal fiskedage mellem den 1. januar 2015 og den 31. december 2017.
- (10) [*Pladsholder bedste foreliggende videnskabelige rådgivning*]. På grundlag af rådgivningen bør den maksimale tilladte fiskeriindsats for 2023 derfor reduceres med pm % i forhold til referenceværdien mellem 2015 og 2017, som skal fratrækkes den maksimale tilladte fiskeriindsats, der er fastsat for 2022 ved Rådets forordning (EU) 2022/110. Denne maksimale tilladte fiskeriindsats for langlinefartøjer bør ikke foregribe den maksimale tilladte fiskeriindsats, som skal fastsættes for 2024.
- (11) I 2021 gjorde STECF opmærksom på, at fiskeridødeligheden for blårod reje i geografiske underområder (GSA'er) 1-5-6-7 og GSA 8-9-10-11 ville skulle falde betydeligt for at nå MSY senest i 2025. Den Rådgivende Videnskabelige Komité for Fiskeri (SAC) under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) forelagde lignende rådgivning om fiskeridødeligheden for blårod reje i GSA 2. STECF skønnede desuden, at biomassen for blårod reje var faldende. På grundlag af denne

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

⁸ Rådets forordning (EU) 2022/110 af 27. januar 2022 om fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i Middelhavet og Sortehavet (EUT L 21 af 31.1.2022, s. 165).

rådgivning blev der ved Rådets forordning (EU) 2022/110 fastsat fangstbegrænsninger for 2022 for blårød reje i de geografiske underområder (GSA'er) 1-5-6-7 og GSA 8-9-10-11.

- (12) *[Pladsholder bedste foreliggende videnskabelige rådgivning]* Derfor bør fangstbegrænsningerne for 2023 være *pm* % for blårød reje i GSA 1-2-5-6-7 og *pm* % for blårød reje i GSA 8-9-10-11.
- (13) I 2021 gjorde STECF opmærksom på, at biomassen for rød kæmpereje i GSA 8-9-10-11 var faldende. På grundlag af denne rådgivning blev der ved Rådets forordning (EU) 2022/110 fastsat fangstbegrænsninger for 2022 for rød kæmpereje i GSA 8-9-10-11.
- (14) *[pladsholder afventer endelig rådgivning fra STECF]* For 2023 bør fangstbegrænsningerne for rød kæmpereje i GSA 8-9-10-11 derfor være *pm* %.
- (15) GFCM vedtog på sit 43. årsmøde i 2019 henstilling GFCM/43/2019/5 om en flerårig forvaltningsplan for bæredygtigt demersalt fiskeri i Adriaterhavet (GFCM's geografiske underområde 17 og 18), hvori der blev fastsat en fiskeriindsatsordning og et flådekapacitetsloft for visse demersale bestande. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.
- (16) GFCM vedtog på sit 44. årsmøde i 2021 henstilling GFCM/44/2021/1 om fastsættelse af en fiskeriindsatsordning for vigtige demersale bestande i Adriaterhavet (GFCM's geografiske underområder 17 og 18), hvori der blev fastsat et maksimalt tilladt antal fiskedage opdelt efter type trawl- og flådesegment for visse demersale bestande. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.
- (17) GFCM vedtog på sit 44. årsmøde i 2021 henstilling GFCM/44/2021/20 om en flerårig forvaltningsplan for bæredygtig udnyttelse af små pelagiske bestande i Adriaterhavet (GFCM's geografiske underområder 17 og 18), hvori der blev fastsat en maksimal fangstmængde og et tilhørende flådekapacitetsloft for notfartøjer og pelagiske trawlere, som fisker efter små pelagiske arter med en dispensation for de nationale flåder, der omfatter mindre end ti notfartøjer og/eller pelagiske trawlere, som aktivt fisker efter små pelagiske arter. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.
- (18) Under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for den slovenske flåde, og dens marginale indvirkning på små pelagiske og demersale bestande er det hensigtsmæssigt at bevare de nuværende fiskerimønstre og sikre den slovenske flåde adgang til en minimumsmængde af små pelagiske arter og en mindste indsatstildeling for demersale bestande.
- (19) GFCM vedtog på sit 43. årsmøde i 2019 henstilling GFCM/43/2019/4 om en forvaltningsplan for bæredygtig udnyttelse af ædelkoral (*Corallium rubrum*) i Middelhavet (GFCM's geografiske underområder 1-27), hvori der blev fastsat en fastfrysning af fiskeriindsatsen udtrykt som et maksimalt antal fiskeritilladelser og fangstbegrænsninger for ædelkoral. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.
- (20) GFCM vedtog på sit 44. årsmøde i 2021 henstilling GFCM/44/2021/11 om forvaltningsforanstaltninger til brug af forankrede anordninger til tiltrækning af fisk med henblik på fangst af guldmakrel i Middelhavet og om ændring af henstilling GFCM/43/2019/1 (GFCM's geografiske underområder 1-27). Med henstillingen fra 2019 indførtes en fastfrysning af fiskeriindsatsen udtrykt som et maksimalt antal fiskerifartøjer, der fisker efter guldmakrel, og med henstillingen fra 2021 blev disse

foranstaltninger forlænget indtil udgangen af 2023. Disse foranstaltninger bør gennemføres i EU-lovgivningen.

- (21) [pladsholder nye foranstaltninger for dybhavssrejer i Sicilienstrædet]
- (22) [pladsholder nye foranstaltninger for dybhavssrejer i Det Joniske Hav]
- (23) [pladsholder nye foranstaltninger for dybhavssrejer i Det Levantinske Hav]
- (24) [pladsholder nye foranstaltninger for spidstandet blankesten i Alboránhavet]
- (25) GFCM vedtog på sit 43. årsmøde i 2019 henstilling GFCM/43/2019/3 om ændring af henstilling GFCM/41/2017/4 om en flerårig forvaltningsplan for fiskeriet efter pighvar i Sortehavet (GFCM's geografiske underområde 29). Med henstilling GFCM/43/2019/3 indførtes en ajourført regional TAC og en kvotefordelingsnøgle for pighvar samt yderligere bevarelsesforanstaltninger, navnlig en forbudsperiode på to måneder og en begrænsning af fiskedagene til 180 dage om året. Disse yderligere bevarelsesforanstaltninger er funktionelt tilknyttet fiskerimulighederne, da TAC-niveauet for pighvar uden disse foranstaltninger bør reduceres for at sikre artens genopretning. Foranstaltningerne bør gennemføres i EU-lovgivningen.
- (26) [pladsholder videreførelse beslutning pighvar kvote]
- (27) [pladsholder fremførelse beslutning pighvar kvote]
- (28) På baggrund af den foreliggende videnskabelige rådgivning fra GFCM's arbejdsgruppe om Sortehavet bør det nuværende niveau for fiskeridødeligheden opretholdes for at sikre brislingebestandens bæredygtighed i Sortehavet. Der bør derfor fortsat fastsættes en autonom kvote for denne bestand.
- (29) De fiskerimuligheder for EU-fiskerifartøjer, der fastsættes ved nærværende forordning, skal udnyttes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁹, særlig nævnte forordnings artikel 33 og 34 om registrering af fangster og fiskeriindsats og om indberetning af data om opbrugte fiskerimuligheder. Det er derfor nødvendigt at fastsætte de koder, som medlemsstaterne skal benytte til at sende data til Kommissionen om landinger af bestande, der er omfattet af denne forordning.
- (30) For at undgå afbrydelse af fiskeriet og sikre, at Unionens fiskere kan leve af fiskeri, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2023. For at muliggøre en hurtig gennemførelse bør denne forordning træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen.
- (31) For at fremme anvendelsen af redskabernes selektivitet og etablere effektive områdelukninger for at beskytte ungfisk og gydefisk blev der ved Rådets forordning (EU) 2022/110 fastsat en kompensationsordning i forbindelse med indsatsordningen for trawlere. Da den videnskabelige rådgivning fortsat anbefaler yderligere forbedring af selektiviteten og af effektive områdelukninger for at beskytte ungfisk, bør denne ordning fortsætte i 2023. På baggrund af erfaringerne fra det første anvendelsesår og for at sikre fuld effektivitet for kompensationsystemet finder Kommissionen det nødvendigt at præcisere, hvordan ordningen bør gennemføres med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2022, da forordning (EU) 2022/110 trådte i kraft. På baggrund

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

af videnskabelige rådgivning for 2023 er det nødvendigt at tildele *pm* % af fiskedagene. Forordning (EU) 2022/110 bør derfor ændres.

(32) Fiskerimulighederne bør udnyttes i fuld overensstemmelse med EU-retten —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne

Ved denne forordning fastsættes for 2023 de fiskerimuligheder, der er til rådighed i Middelhavet og Sortehavet for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for EU-fiskerfartøjer, der fisker i Middelhavet og Sortehavet, og som udnytter følgende fiskebestande:
 - (a) ædelkoral (*Corallium rubrum*) og guldmakrel (*Coryphaena hippurus*) i Middelhavet som defineret i artikel 4, litra b)
 - (b) blårød reje (*Aristeus antennatus*), dybvandsrosenreje (*Parapenaeus longirostris*), rød kæmpereje (*Aristaeomorpha foliacea*), europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) og rød mulle (*Mullus barbatus*) i det vestlige Middelhav som defineret i artikel 4, litra c)
 - (c) ansjos (*Engraulis encrasicolus*) og sardin (*Sardina pilchardus*) i Adriaterhavet som defineret i artikel 4, litra d)
 - (d) europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*), tunge (*Solea solea*), dybvandsrosenreje (*Parapenaeus longirostris*) og rød mulle (*Mullus barbatus*) i Adriaterhavet som defineret i artikel 4, litra d)
 - (e) rød kæmpereje (*Aristaeomorpha foliacea*) og blårød reje (*Aristeus antennatus*) i Sicilienstrædet som defineret i artikel 4, litra e), i Det Joniske Hav, som defineret i artikel 4, litra f), og i Det Levantinske Hav som defineret i artikel 4, litra g)
 - (f) spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) i Alboránhavet som defineret i artikel 4, litra h)
 - (g) brisling (*Sprattus sprattus*) og pighvar (*Scophthalmus maximus*) i Sortehavet som defineret i artikel 4, litra i).
2. Denne forordning finder også anvendelse på andre EU-fiskeriaktiviteter, herunder rekreativt fiskeri, hvis dette fiskeri er udtrykkeligt nævnt i de relevante bestemmelser.

Artikel 3

Definitioner

- (1) I denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendelse. Derudover forstås ved:

- (2) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion
- (3) "rekreativt fiskeri": ikkekommercielt fiskeri, der udnytter marine levende akvatiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- (4) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC):
- (5) i fiskerier, der er omfattet af den undtagelse fra landingsforpligtelsen, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4-7, i forordning (EU) nr. 1380/2013, den mængde fisk, der hvert år kan landes af hver fiskebestand
- (6) i alle andre fiskerier den mængde fisk, der kan fanges af hver bestand i løbet af en periode på et år
- (7) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
- (8) "autonome EU-kvoter": en fangstbegrænsning, som tildeles EU-fiskerfartøjer autonomt i mangel af en TAC
- (9) "analytisk kvote": en autonom EU-kvote, som der foreligger en analytisk vurdering for
- (10) "analytisk vurdering": kvantitativ evaluering af bestandsudviklingen på grundlag af data om en bestands biologi og udnyttelse, som ifølge videnskabelige undersøgelser er af den fornødne kvalitet til at danne grundlag for videnskabelig rådgivning om fremtidige fangstmuligheder
- (11) "indretning, der tiltrækker fisk": en forankret flydende anordning, der skal tiltrække fisk.

Artikel 4

Fiskeriområder

I denne forordning forstås ved følgende geografiske områder:

- (1) "GFCM's geografiske underområder": områder som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011
- (2) "Middelhavet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 1-27 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (3) "det vestlige Middelhav": farvandene i GFCM's geografiske underområder 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (4) "Adriaterhavet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 17 og 18 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (5) "Sicilienstrædet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 12, 13, 14, 15 og 16 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (6) "Det Joniske Hav": farvandene i GFCM's geografiske underområder 19, 20 og 21 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (7) "Det Levantinske Hav": farvandene i GFCM's geografiske underområder 24, 25, 26 og 27 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011
- (8) "Alboránhavet": farvandene i GFCM's geografiske underområder 1-3 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011

- (9) "Sortehavet": farvandene i GFCM's geografiske underområde 29 som defineret i bilag I til forordning (EU) nr. 1343/2011.

AFSNIT II FISKERIMULIGHEDER

KAPITEL I Middelhavet

Artikel 5

Ædelkoral

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af ædelkoral (*Corallium rubrum*), dvs. målrettet og rekreativt fiskeri i Middelhavet.
2. For målrettet fiskeri må det maksimale antal fiskeritilladelser og de maksimale mængder af ædelkoralbestande, der fiskes af EU-fiskerfartøjer og ved EU-fiskeriaktiviteter, ikke overstige de niveauer, der er fastsat i bilag I.
3. Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer, der er omfattet af stk. 2, at omlade ædelkoral til havs.
4. For rekreativt fiskeri træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at forbyde fangst og opbevaring om bord, omladning eller landing af ædelkoral.

Artikel 6

Guldmakrel

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers kommercielle aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter, hvor der bruges anordninger til tiltrækning af fisk med henblik på fangst af guldmakrel (*Coryphaena hippurus*) i internationale farvande i Middelhavet.
2. Det maksimale antal fartøjer, der må fiske efter guldmakrel, er fastsat i bilag II.

KAPITEL II Det vestlige Middelhav

Artikel 7

Demersale bestande

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af demersale bestande som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) 2019/1022 i det vestlige Middelhav.
2. Den maksimale tilladte fiskeriindsats for trawlere og langlinefartøjer er fastsat i bilag III til denne forordning. Medlemsstaterne forvalter den maksimale tilladte fiskeriindsats i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2019/1022 og artikel 26-34 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

3. Fordelingen mellem medlemsstaterne af fangstbegrænsninger for EU-fiskerfartøjer i EU-farvande i det vestlige Middelhav er også fastsat i bilag III.
4. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat i denne artikel og i bilag III, skal opfylde følgende betingelser:
 - a) de skal være i overensstemmelse med kriterierne i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og
 - b) berører ikke:
 - i) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - ii) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009
 - iii) supplerende landinger, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 og artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - iv) mængder, der tilbageholdes, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96, eller overføres, jf. artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - v) nedsættelser i henhold til artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 8 **Kompensationsordning**

1. For det pågældende flådesegment kan en medlemsstat give fartøjer, der fører dens flag, en yderligere tildeling af fiskedage op til i alt pm % af fiskeriindsatsen for trawlere i den pågældende medlemsstat som fastsat i bilag III.
2. Den pågældende medlemsstat fremsender Kommissionen listen over de fiskerfartøjer, der er omfattet af en sådan yderligere tildeling af fiskedage, samt det dertil knyttede antal ekstra fiskedage.
3. Den samlede andel på pm % af fiskeriindsatsen beregnes ud fra den maksimale tilladte indsatsdeling for det pågældende flådesegment i den pågældende medlemsstat fra den 1. januar 2023.
4. En medlemsstat kan tildele de yderligere fiskedage omhandlet i stk. 1, forudsat at:
 - (a) fartøjerne anvender et trawlnet med en fangstpose med en maskestørrelse på 45 mm (kvadratmaske) for at reducere fangsterne af kulmuleungfisk med mindst 25 %, eller
 - (b) fartøjerne anvender et trawlnet med en fangstpose med en maskestørrelse på 50 mm (kvadratmaske) til dybhavsfiskeri for at reducere fangsterne af blårod reje med en rygskjoldslængde (RL) på under 25 mm i de geografiske underområder 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, og 11 med mindst 25 % og for at reducere fangsterne af rød kæmpereje med en RL på under 35 mm i de geografiske underområder 8, 9, 10 og 11 med mindst 25 %, eller
 - (c) fartøjerne anvender et reguleret meget selektivt redskab, hvis tekniske specifikationer ifølge STECF's videnskabelige undersøgelse medfører en reduktion på mindst 25 % af ungfisk eller mindst 20 % af fangsterne af gydefisk af alle demersale arter i forhold til 2020, eller

- (d) den pågældende medlemsstat har vedtaget midlertidige områdelukninger for at reducere fangsterne af ungfisk af demersale arter med mindst 25 % eller fangsterne af gydefisk af alle demersale arter med mindst 20 %.
5. Den pågældende medlemsstat underretter også særskilt hver måned Kommissionen om den indsats, der er gjort, og som skal modregnes i denne yderligere tildeling, ved hjælp af de specifikke indberetningskoder for denne yderligere tildeling.
6. Den pågældende medlemsstat forelægger senest den 15. oktober Kommissionen alle tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i litra a), b), c) eller d).

Artikel 9

Registrering og indsendelse af data

1. Medlemsstaterne registrerer og indsender dataene om fiskeriindsatsen til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2019/1022.
2. Ved indsendelsen af data om indsatsen til Kommissionen i overensstemmelse med denne artikel skal medlemsstaterne anvende de fiskeriindsatsgruppekode, der er fastsat i bilag III.

KAPITEL III Adriaterhavet

Artikel 10

Små pelagiske bestande

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af sardin (*Sardina pilchardus*) og ansjos (*Engraulis encrasicolus*) i Adriaterhavet.
2. Den maksimale fangstmængde må ikke overstige de niveauer, der er fastsat i bilag IV.
3. Den maksimale flådekapacitet, udtrykt i kW, BT og antal, af EU-fiskerfartøjer, der må fiske efter små pelagiske bestande, er fastsat i bilag IV.

Artikel 11

Demersale bestande

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af europæisk kulmule (*Merluccius merluccius*), jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*), tunge (*Solea solea*), dybvandsrosenreje (*Parapenaeus longirostris*) og rød mulle (*Mullus barbatus*) i Adriaterhavet.
2. Den maksimale tilladte fiskeriindsats for demersale bestande og den maksimale flådekapacitet, der er omfattet af denne artikel, er fastsat i bilag IV.

3. En medlemsstat kan ændre sin fiskeriindsatsdeling som fastsat i bilag IV ved at overføre fiskedage mellem fiskeriindsatsgrupper i samme geografiske område og/eller udstyr, forudsat at den anvender en national omregningsfaktor, der understøttes af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.
4. Medlemsstaterne forvalter den maksimale tilladte indsats i overensstemmelse med artikel 26-35 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 12

Indsendelse af data

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 forelægger Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, anvendes de bestandskoder, der er fastsat i bilag IV.

KAPITEL IV

Sicilienstrædet, Det Joniske Hav og Det Levantiske Hav

Artikel 13

[pladsholder nye foranstaltninger]

KAPITEL V

Alboránhavet

Artikel 14

[pladsholder nye foranstaltninger]

KAPITEL VI

Sortehavet

Artikel 15

Tildeling af fiskerimuligheder for brisling

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af brisling (*Sprattus sprattus*) i Sortehavet.
2. Den autonome EU-kvot for brisling, fordelingen af denne kvote mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, de funktionelt tilknyttede betingelser er fastsat i bilag VII.

Artikel 16

Tildeling af fiskerimuligheder for pighvar

1. Denne artikel finder anvendelse på alle EU-fiskerfartøjers aktiviteter og andre EU-fiskeriaktiviteter med henblik på fangst af pighvar (*Scophthalmus maximus*) i Sortehavet.
2. TAC'en for pighvar, som gælder i EU-farvande i Sortehavet, fordelingen af denne TAC mellem medlemsstaterne og, hvis det er relevant, de funktionelt tilknyttede betingelser er fastsat i bilag VII.

Artikel 17

Forvaltningen af fiskeriindsatsen efter pighvar

EU-fiskerfartøjer med tilladelse til at fiske efter pighvar, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 16, må uanset fartøjets længde overalt højst fiske 180 dage om året.

Artikel 18

Forbudsperiode for pighvar

Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at udøve fiskeri, herunder omladning, opbevaring om bord, landing og første salg, af pighvar i EU-farvande i Sortehavet fra den 15. april til den 15. juni.

Artikel 19

Særlige bestemmelser om tildeling af fiskerimuligheder i Sortehavet

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 15 og 16, berører ikke:
 - (a) udvekslinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - (b) nedsættelser og omfordelinger i henhold til artikel 37 i forordning (EF) nr. 1224/2009 samt
 - (c) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 847/96 finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstat benytter sig af den årsbaserede fleksibilitet, der fastsat i artikel 15, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 20

Indsendelse af data

Når medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af brislinge- og

oghvarbestande, der er fanget i EU-farvande i Sortehavet, anvendes de bestandskoder, der er fastsat i bilag VII.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Ændring af Rådets forordning (EU) 2022/110

Bilag III til forordning (EU) 2022/110 ændres som anført i bilag VIII til nærværende forordning.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2023.

Artikel 21 finder dog anvendelse fra den 1. januar 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand